

Café Doodgewoon, 24 maart 2026

Leven met een ongeneeslijke ziekte

Gastspreekers: Henri te Stroete en Gerda van Dijk

Henri te Stroete is ongeneeslijk ziek. Hij vertelt over zijn zoektocht naar de juiste behandeling en zorg en de moeilijke keuzes die zij moeten maken. Zijn vrouw Gerda vertelt hoe zij de situatie ervaart.

[Flyer](#)

Henri en Gerda vertellen afwisselend wat zij hebben meegemaakt gedurende de zes jaar dat Henri ziek is.

In het voorjaar van 2020 verwijderde de huisarts een verdacht plekje op de rug van Henri. Twee weken later volgde een slecht bericht: melanoom. De huidarts verwijderde een groter gedeelte rondom de plek en onderzoek leverde een goed bericht op: geen uitzaaiingen, 99% kans dat dit geen verdere gevolgen zou hebben.

In de zomer van 2022 ontstonden er rugklachten en leverde een MRI -scan zeer slecht nieuws op: uitzaaiingen in rugwervels, lever, longen en hersenen.

Bestralingen vonden snel na de diagnose plaats in Deventer. De vakkundigheid van artsen en verpleegkundigen in Deventer gaf veel vertrouwen. Niettemin was de situatie zo ernstig dat er met de huisarts werd besproken hoe verder en wat als.....Er werd een wilsbeschikking opgesteld en euthanasie werd besproken. Behandelingen waren gericht op klachten en pijn verminderen. Maar die namen nog verder toe: er ontstonden insulden, met als gevolg een ernstige uitval van de linkerarm/hand.

Er volgde een hersenoperatie in Zwolle. In september werd immuuntherapie gestart. Inmiddels waren er veel artsen betrokken bij Henri's behandelingen en werd er veel steun ervaren doordat de oncoloog (D. Lugtenberg) de regie nam. In september volgde een tweede insult en ontstond er ook uitval van een been, waardoor Henri's mobiliteit ernstig werd beperkt.

In oktober moest de thuiszorg worden ingeschakeld en zorgde de derde immuuntherapie-behandeling voor veel bijwerkingen: uitslag, krampen en veel pijn. Er werd gestart met BRAF MEK-medicatie. Dit zou de levensduur van Henri mogelijk met 6-9 maanden verlengen. In deze periode waren de vooruitzichten zo slecht dat er van diverse mensen afscheid werd genomen. In november verminderde de krampen en de pijn kon Henri weer bezoek ontvangen er weer eens op bezoek gaan, uitgaan, wandelen. Er kwam weer wat hoop. Mensen om hen heen waren zeer begaan. Dat geeft veel steun.

In januari 2023 werd er opnieuw een scan gemaakt en die uitslag was verrassend: veel kleine uitzaaiingen waren niet meer zichtbaar en de grote waren met 2/3 in omvang afgenomen. Er kwam weer wat hoop en Henri werd door zijn fysiotherapeut keihard aan het werk gezet. Daarvoor is hij hem zeer dankbaar.

Gerda kon ook eindelijk weer wat van haar eigen activiteiten oppakken. Henri kon niet meer autorijden en fietsen, maar een driewielfiets gaf hem toch weer een stukje mobiliteit terug.

In april 2023 gaven ook de scanuitslagen aan dat er sprake was van lichte verbetering, maar de irritatie en boosheid over de beperkingen werden niet minder. Toch konden zijn en Gerda's activiteiten en uitjes langzaam toenemen.

In de loop van '23 bleven de scanuitslagen stabiel, maar Gerda en Henri zijn zich er heel goed van bewust dat hij leeft in reservetijd. Dat betekent ook dat hij niet ten volle meedoet en op de reservebank zit. Ze zoeken en vinden lotgenoten. Dat geeft steun en de angst voor afwijkende uitslagen wordt iets minder.

In 2024 kunnen de activiteiten weer wat toenemen:

- Met ex-collega's een project gestart;
- Met een bus naar Oostenrijk;
- Een reis naar Zuid-Afrika.

In 2025 volgt een moeilijk voorjaar: veel klachten, verdriet, depressiviteit. In de zomer zijn lymfeklieren opgezet. Er wordt een biopt genomen: niets aan de hand. Maar wat als..? Weer immunotherapie? Weer zo'n lijdensweg?

Het contact met lotgenoten heeft ertoe geleid dat Henri en Gerda een inloophuis hebben opgericht: de Stichting de Middenhof, in Zutphen.

Nu is inmiddels maart 2026. Er is voldoening om te delen.

Het leven:

- Heeft veel beperkingen;
- Blijft onzeker;
- Is zoeken naar evenwicht en emoties beheersen;
- Is net niet echt kunnen meedoen;
- Is er echt nog wel zijn en erbij horen;
- Alle mensen om je heen.

Henri is een vechter gebleken en een doorzetter.

Hij vertelt zeker te willen en geloven door te leven tot hij 75 is!!!

Tot slot geven Henri en Gerda nog enkele adviezen:

- Houd de regie;
- Vertrouw je (huis)arts;
- Blijf actief;
- Blijf hopen en zoek troost.

Tot slot spreken beiden hun grote dankbaarheid uit over de fantastische gezondheidszorg die zij hebben ervaren in dit proces.

Gedurende hun verhaal was het opvallend stil in de zaal en werden er nauwelijks vragen gesteld. Na afloop kwamen er nog meerdere reacties uit de zaal en was er duidelijk herkenning.

Henri en Gerda deelden nog een aantal boekentips, waar zij veel steun aan hebben ontleend:

- Testament en overlijden (Consumentenbond)
- Leven toevoegen aan de dagen
- Vertroosting
- Evenwichtskunstenaars

Auteur Nico van Kempen, 26 maart 2026